

Werk

Titel: Gemmarum Et Lapidum Historia

Autor: Boot, Anselmus Boetius

Verlag: Maire

Ort: Lugduni Batavorum

Jahr: 1636

Kollektion: Antiquitates_und_Archaeologia; Antiquitates_und_Archaeologia_ARC18

Digitalisiert: Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen

Werk Id: PPN643798072

PURL: <http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PPN643798072>

OPAC: <http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=643798072>

LOG Id: LOG_0016

LOG Titel: Cap. LXXIV. [-] Cap. CXX.

LOG Typ: chapter

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen
Georg-August-Universität Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen
Germany
Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

222 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
bilioꝝ est Pseudoadamus, ut Citrinus Iridi, & Iris
Crystallo.

a Crystallus omnium gemmarum tincturas in se recipere potest, ut vel hinc mater gemmarum quibusdam statuatur, præsertim quia Philosophi, qui lapidem Philosophorum, singulari benedictione adepti sunt (ut Henricus Nollius in physic. Hermetic. lib. VIII. cap. VI. sect. 3. ex Raymundo Lullio de animæ transmutatione testatur) gemmas alias ex eo artesiciose conficiunt, & tincturas earum Crystallo imprimunt.

b Opinionem hanc habet Plinius lib. 37. Naturalis historiæ cap. 2. littera c, qui Crystallum gelu concredere, nec aliubi reperiri, quam ubi maxime hybernæ nives rigent, glaciemque esse pro certo scribit. Quam Plinii opinionem etiam amplectitur v. Cl. Claudius Salmasius (libro post cap. 62. huius libri citato) fol. 205. Cuius contrarium satis dilucide tradunt Author hoc loco, & cap. X. XI. & XIII. lib. I. Petrus Andreas Matthiolus in Dioscord. lib. V. cap. 116. & Georgius Agricola lib. 6. de natura Fossil. cap. 7. ut ibi videre est, quibus etiam nos assentimur.

C A P. L X X I V.

Natura, qualitates, & facultates Crystalli.

Ad febrim. **F**rigidæ, & siccæ naturæ adeo est Crystallus, ut sub lingua positus sitim febrentium sedet, manibusque detentus acuta febre correptos recreet, & refrigeret, præsertim si satis magnus fuerit, ac sphæricæ figuræ, saepaque in aqua rosarum mergatur, ubi à manu ægri incaluerit. Crystallus in tenuissimum pulverem redactus, ac cum vino propinatus, dysenteriam curat, ac albos uteri fluxus sistit.

Ad dysenteriam.

Ad uteri fluxus.

Cum

Cum melle, vino, aut iuscule exhibitus lactantibus, lactis ubertatem, & copiam à proprietate promovet. Præterea dragma pulveris cum oleo amigdalaruin dulcium exhibitus ; extemplo curat eos quibus argentum sublimatum oblatum est. Fluxum præterea cholericum vel cœliacum citissime, & à proprietate tanquā Bezoar aliquod compescit, calculum etiam rumpit, & per urinam expellit, Collo appensus Crystallus somnia prohibet, & vertigi ni medetur.

*Ad lactis
abundan-
tiam.*

*Ad subli-
matum.*

*Ad alvi
fluxus, cal-
culum.*

*Ad som-
nia, &
vertiginē.*

*Oleum, &
sal Cry-
stallorum.*

Ad prædictos omnes affectus Chymici è Crystallo salem, vel essentiam eliciunt, quam crudo Crystallo præstantiorem, & tutiorem existimant, & ad calculum pellendum utiliorem. Crystalli in pollinem redigantur his adde duplum sulphuris, tere optime simul, sine sulphur exuratur, ac reverbera optime sex horarum spatio. Calcinato Crystallo affunde aquam urticæ, ut sex digitis emineat, ac in fimo equino digere quatuordecim diebus. Postmodum distilla, & magna Crystallorum pars extilatur. Remanentiæ iterum affunde aquam urticæ, ac repeate prius opus, donec omnes Crystalli transcedant, nihilque in dante vitro remaneat. Extilato iniice parum salis fusi, ac sine ut stet aliquandiu, hac enim ratione oleum Crystalli separatur ab aqua quæ superiorem partem occupat. Aquam effunde, ac aliam aquam distillatam Crystallis affunde, in qua iterum salis portio dissoluitur. Hoc opus repeate donec omne sal in ea solutum fuerit, & Crystalli oleum dulce fiat. Id serva ad usum, ac dragm. semissem, cum uncia una aq. appropriata exhibe ad prædictos affectus. Aliter præparatur ut & sal ipsius, hac ratione. Crystalli subtilissime conteruntur, & vel æquali nitri, vel duplo sulphuris pondere commixti in calcem aduruntur. Hæc deinde ex aqua plu-

*oleum
dulce Cry-
stalli.*

*Alius mo-
dus.*

pluviali stillatitia lavatur aliquoties, rursusque siccatur. Postea spiritu vini perfunditur, maceraturque in loco calido aliquot diebus, tum extillatur rursus, & quod in fundo remanet, iterum calcinatur, lavatur, maceratur, distillaturque toties, donec salis in-

*Sal Cry-
stalli in
vino solu-
bile.*

*Sal Cry-
stalli ad
calculum
aliter.*

*Ad obfiru-
ctiones.
Podagrā.
Syncopen.*

*Sal Cry-
stallorum
aliter.*

star sit, ac in vino eliquescat nivis instar, tandem id sal in loco humido resolvitur, & pro oleo Crystallo- rum haberi potest. Ad calculum maiori compendio vis Crystallorum haberi potest. Crystallus in pol- linem redactus excandescat ignis vi per horam, ac in aqua raphani, ononidis, aut petroselini, cui quar- ta pars olei vitrioli, aut sulphuris acidi addita est ex- tinguatur, idque opus decies repetatur. Postea sac- charo optime trito affunde paulatim aquam prædi- etam, ac diligenter spatula lignea move. Huius sac- chari offer quotidie mane, & vesperi semicochlear, aut quantum medietas nucis iuglandis capere po- test. Valet etiam ad omnes viscerum obstruc- tiones, teste Quercetano: & quia tartarum in homine resoluit, podagricis convenit, syncopi præterea, ac capitis morbis, quia cerebrum confortat, apprime conductit in eum usum datur à granis 10. ad 30.

Sal Crystalorum etiam alia ratione, non tamen à prædicta dissimili haberi potest. Calcinatur Cry- stallus, ac in tenuissimum pulverem supra Marmor conteritur, postea sulphure, & sale nitro calcinatur, perque diem, ac noctem reverberatur, in vas vi- treum, longū collum habens, inditur, ac acetum te- rebinthinatum superfunditur, obturatoque vase, supra cineres calidos per noctem relinquitur, se- quentique die quod solutum est, effunditur, custo- ditur, novumque iterum acetum suprafunditur. Hocque tamdiu repetitur donec Crystallus solva- tur. Acerum postea in quo Crystallus solutus est fil- tratur, ac in balneo humiditas evaporatur, ut in fun-

do

do Crystalli sal resideat, quod tritum, & supra Mar-
mor positum in liquorem solvitur.

C A P. LXXV.

Dignitas, valor, usus, & adulterium Crystalli.

CRYSTALLUS non solum ad mundum inuliebrem,
dum catenæ, nodi, aliaque huiusmodi inde fi-
unt, sed etiam ad specula, perspicilla, pocula, scy-
phos, patinas, lavacra, & similia usui est. Adeo ut
dum absque vitio est, huiusmodi pocula, vel scyphi
à Principibus appetantur, & sat magno in pretio
sint. Aureus enim scyphus pedis magnitudine in-
terdum centum thaleris divendi potest, aliquando
etiam pluris. Exigui Crystalli ex quibus nodi, aut
coronæ fiunt, viles sunt, ac cælaturæ pretium non
superant. E Crystallo etiam adiecto vitro, ac arena
purissima, saleque alcali nobilissima vitra, Crystallo ^{Vitra ex} Crystallis.
vero quam similia, fiunt Venetiis. Inservit etiam
Crystallus ad gemmas imitandas dum calcinatus ^{Ad g̃emas}
plumbi tribus partibus miscetur. Huic solent me-
tallica addi, ut optatus Smaragdi, Topasii, vel alte-
rius gemmæ color prodeat. Crystalli beneficio
etiam ignis solet è Solis radiis colligi, dum nempe
rotunda planities modicum convexa Soli ita oppo-
nitur, ut corpus id, quod ignem suscipere debet, cir-
ca convexi centrum ponatur. In mollieribus etiam
corporibus & delicatulis, cauterii ferrei vices sup-
plet, quanquam non minus quam ferrum urere, &
dolere existimem. Adulteratur vitro Crystallino
quod illi simillimum, verum Crystallo mollius, &
ponderosius est.

Pseudoadamantes dum perite cælati sunt etiam ^{Pseudoad-}
auro includuntur, ac dum exigui sunt, ita veros æmu-
lantur, ut non nisi à peritis dignosci possit. Hinc fit

P apud

226 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
apud Bohemos, Polonos, Hungaros, & Moscos non
exiguam habere authoritatē, maioris tamen, quam
cælaturæ pretium sit, non venduntur, nisi duri sint,
Citrinus. & egregie scintillent. Eadem ratio Citrinorum, &
Iris. Iridum, qui omnes supra cælaturæ pretium non
plus valent, quam velit emptor. Habentur enim in
satis magna copia, magnaque frusta pugni instar
nondum elaborata, & prorsus perspicua uno, aut
duobus thaleris tantum divenduntur. Elaborata,
& in scyphos aptata venditoris arbitrio, ac empro-
ris deliciis commissa, sæpe satis magno distra-
huntur.

C A P. L X X V I.

De Asteria, aut Solis gemma, Italis Girasole,

IN capite de Opalo mentionem feci Asteriæ gem-
mæ, ac ad Opali genera retuli, similes enim ex
matre Opalorum ipse met extraxi. Si tamen Opalo
longe durior sit, potest sui generis gemma esse, &
ab Opalo distingui. Quo enim durior eo elegan-
tius si Soli obiiciatur, & vertatur solem deambu-
lantem in se conspicuum facit, unde nomen habet.
Quia etiam lux illa deambulans stellæ similis est,
nomen Asteriæ illi à nonnullis tribuitur. Sed meo
iudicio rectius id nomen opacæ gemmæ, quæ Stel-
laris appellatur, ac stellas quasi arte depictas conti-
net, Germanice Sternstein aut sigstein convenit. Per-
spicua est hæc gemma, Crystalloque similis, durior
tamen: Opalis Crystallizontas admodum similis,
Ceraunia, ac tantum duritie ab iis differens. A Plinio Astro-
Astrobu- tes, & quæ deterior Ceraunia, à Michaële Mercato
lus, Astrobolus, ab aliis Oculus Felis, quia radiat modo
Oculus clarus, modo obscurius, ut felium oculus, voca-
Felis. tur. Differt à gemma, quæ Beli oculus, aut *Bello-*
Beli Ocu- lus.

chio Italice dicitur, ac exacte oculum iride, & pupilla imitatur. Opaca enim est, ac Achatis species. Plinius Asteriam, & Astrion, tanquam diversas *Astrios.* gemmas describit, cum gemma una videatur. Agricola Stellarem lapidem opacum Astroitem putat: Asteriam vero quam gemmam Solis vocamus. Plinius lib. 37. Cap. 9. ita scribit. Candidarum dux est Pæderos, &c. Proxima candicantium est Asteria, *Pæderos.* principatum habens proprietate naturæ, quod inclusam lucem pupillæ modo quandam continet, ac transfundit, cum inclinatione velut intus deambulantem ex alio, atque alio reddens, eademque contraria Soli regerens candidantes radios, unde nomen invenit, difficilis ad cœlandum. Indicæ præfertur in Caramania nata, similiter candida est, quæ vocatur *Astrios* Crystallo propinquans in India na- *Locus na-*
scens, & in Pallenes littoribus intus à centro, seu *talis.* stella lucet fulgore lunæ plenæ. Quidam causam nominis reddunt, quod Astris opposita fulgorem rapiat, ac regerat. Optimam in Caramania gigni, nullamque minus obnoxiam vitio. Cerauniam *Ceraunia.* enim vocari quæ sit deterior, pessimam lucernarum lumini similem. Et paulo post. Est & inter candidas quæ Ceraunia vocatur fulgore in siderum rapiens. Ipsa Crystallina splendoris cœrulei in Caramania nascens, albam esse Zenothemis fatetur, sed habere intus stellam coruscantem. Fieri & hebetes Ceraunias, quas nitro & aceto per aliquot dies maceratas concipere stellam, eam quæ post totidem menses elanguescat. Haec tenus Plinius ex cuius verbis colligi potest Asteriam, seu Astrion, gemmam esse, eiusque speciem unam Cerauniam. Putat *Agricola* Astroitem à Plinio alibi Solis gemmam appellatam fuisse, ac Astrobolon oculis priscium similem à sudine. Solis enim gemma *Plinius*

228 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
candida est, & ad speciem sideris in orbem fulgen-
Mitrax. tes spargit radios. Eidem Mitrax dicta Persis acce-
pta est, e rubri maris montibus multicolor, ac con-
tra Solem varie resfulgens. Ex præcedentibus Plinii
verbis vix aliquid certi colligi potest. Ego Ast-
riam, seu Solis gemmam eam puto, quæ Crystalli
laetescens instar rotundam lucem inclusam trans-
fundit, cum inclinatione deambulantem. Astroiten
vero eam, quæ e medio corporis stellulas ra-
diantes ostentat, quam inter Opali species retuli,
aut si mavis eam, quæ multicolor contra Solem va-
rie resfulget, ut felis oculus. Hanc apud me, ut &
priorē servō, quam ex Opalorum matre abstraxi;
elegantem sane, ac quæ Soli exposita plurimās, ac
scintillantes stellulas exhibit. Prædictæ tres gem-
mæ omnes, commode pro Opalis haberi possent.
Sed quia duritie, & coloribus Opalum non semper
referunt, à gemmariis distinguuntur. De posterio-
ri quam Astroiten, Oculum Solis, aut Oculum Ca-
ti vocant, sequenti capite agam.

C A P. L X X V I I .

Fatultates, proprietates, usus, dignitas, & pre-
tium Asteria.

Usus istius gemmæ est ad aurea manubria, ge-
stata enim, somnum conciliare, & somnia ter-
rifica abigere creditur. Orientalis tam dura est ut
vix cælari possit, satisque vilis, nec pretiosior duplo
cælaturæ pretio.

C A P.

P.

C A P. LXXVIII.

De Oculo Cati.

Oculum Cati, esse Astroiten Plinii quam multicolorem asserit, existimo, ac eam esse gemmam quæ à nonnullis Solis Oculus, & à Persis Mithrax, quod Solem significat, appellatur. *a* Cardanus hanc Pseudopalum vocare videtur. Opalo enim similis est variis coloribus, quanquam non ita distincti in hac gemma ut in Opalo apparent, & hæc longe durior sit; tenerimus enim est Opalus. Differt hæc gemma ab alia quadam opaca, quæ oculi depicti imaginem refert ac etiam Oculus Cati vocatur, aut Beli Oculus, Italice *Belloccchio*, quia Achatis, vel Onychis species est. Laudatissimi inveniuntur in Zeilan, interdum ex Pegu advehuntur, qui eo deferri ex regione Bramaa dicuntur.

a Libro vii. de subtilitate.

C A P. LXXIX.

Dignitas, valor, & facultates.

MAgno est in pretio apud Indos, qui sibi persuadent eius, qui hanc gemmam gestat, divitias non posse imminui, sed semper incrementum facere, & augeri. Ait *a* Garsias ab Horto se expertum, lineum pannum ita compressum ut ipsius gemmæ meditullium, sive oculum tangat, nullo igne uri posse. Id scio verum esse, verum (quod ille non animadvertis) gemmæ viribus, aut facultatibus tribuendum non est, cum omni lapillo idem contingat ad modicum tempus. Ignis enim flamma neque statim lapillum ignitum facere, neque

Ad divitias.

230 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE

partes panni complecti propter compressionem ut exurat, potest. Reicit enim, ac repercutit à se flam-mam lapillus, ut ignis urat, corpus vere attingere, & complecti debet. Id quilibet ex tempore filo al-ligato lapillo, ac flammæ candelæ adhibito experiri poterit.

Pretium.

Apud Indos tanto, ut dixi est in pretio: ut qui in Lusitania 90. aureis æstimatus fuit, in India 600. venditus fuerit. Potest itaque pretio Opalorum æstimari minoris, vel pluris, prout elegans est, variisque coloribus ornatus, nihil enim hic certi sta-tui potest.

a Libro i. Aromatum & simplicium Historia cap. 54.

C A P. LXXX.

De Sardio, seu Corneolo.

HACTENUS de perspicuis, & transparentibus gemmis egi: nunc de semiperspicuis, aut semiopacis agendum. Nobilitate autem cæteris præstantior videtur Sardius, prima gemma rationali Aaronis imposita, quam Iudæi putant Rubinum fuisse, nunc Sardius, Corneolus, vel Carneolus ap-pellatur. Italice, Gallice, & Germanice paucis litteris mutatis idem nomen retinens. A carne san-guinolenta cui similis est colore, nomen Carneoli, vel corrupte Corneoli habet. Sanguinis biliosi, vel subcitrini colorem exactius refert. Semiperspi-cuus est, loturæ carnis similis. Nam in corpore ipsius quasi rubrica, aut caro pellucere, sed offundi obscura nubecula videtur. Plinius Sardam apud antiquos frequenti in usu fuisse asserit, precipue ad sigilla: nihil enim ceræ in signo tenet. a Serapionis Sarda alia ab hac videtur; Eam vocat Hager albu-zedi,

Ad sigilla.
Sarda Se-
rapionis
succinum
videtur.

zedi, ac lapidem rubentem languidius, quam Hyacinthus, ac lividius esse dicit, ac adferri ex Oriente rudem, obscurum, perpolitum nitere, oculos tactu roborare, paleasque capillis affricatum trahere, ut Magnes ferrum, idem asserit. Quæ omnia Succinno conveniunt, quod Hiacinthi vulgaris colorem exacte refert.

a Libro de simplicibus cap. 399.

C A P. LXXXI.

Genera, loci natales, & magnitudo Sardii.

S Arda primum Sardibus reperta, ut a Plinius asserit, sed laudatissima circa Babilonem hærens in saxy corde. In India trium generum. Rubrum, & quod demium vocant à pinguedine. Tertium quod argenteis bracteis sublinitur. Indicæ præludent, crassiores sunt Arabicæ. Inveniuntur & circa Leucada Epiri, & circa Ægyptum quæ aurea bræta sublinuntur. Mares excitati fulgent, fæminæ pinguiores sunt, & crassius nitent. Hactenus Plin. Albertus magnus Sardam à Corneolo distinguit nominum copia deceptus; eadem enim gemma est. Nisi velit Corneolo albo Sardæ nomen tribuere, & rubro Sardii vel Corneoli. b Franciscus Rueus aliud caput de Sardio, aliud de Corneolo habet: fortassis orientalem Sardium nostratem Corneolum statuit. Durior enim ille isto, ac alio nomine dignus. Apud me tria genera Sardii, vel Corneoli servo. Primum rubrum à me supra descriptum, alterum exigua sanguinis rubedine tinctum, ac semiperspicuum. Tertiumque subflavescens ex rubedine. Laudatissimus Corneolus in Sardinia invenitur. Secundum locum obti-

Sarda,
Sardius,
& Cor-
neolus.

Genera.

232 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
net, qui in Epiro, & Ægypto reperitur. Sed Baby-
lonius cæteris præfertur. Indici, & Arabici etiam
non contemnendi, ut nec Europæi. Nam ad Rhei-
num, in Bohemia, Silesia, aliisque regionibus, qua-
les apud me habeo, præstantes inveniuntur. Aliis
lapidibus adnasci solent.

a Libro 37. *Naturalis Historiae* cap. vii. littera n.

b Nempe cap. 6. lib. 2. gemmis de Sardio agit, &
cap. xx. eiusdem libri de Corneolo.

C A P. LXXXII.

*Natura, facultates, qualitates, & proprietates
Corneoli, & Sardii.*

*Ad san-
guinis flu-
xus.*

R Efert Albertus gestatum Sardium, seu Cor-
neolum animum exhilarare, timorem pellere,
audaciam præstare, fascinationes prohibere, ac cor-
pus contra venenata quævis, quæ ex humorum cor-
ruptione proveniunt, tueri. Imprimis autem san-
guinem undecunque fluentem peculiari proprieta-
te, mirabili modo sistit. Ventri etiam alligatus par-
tum conservare creditur. Tumoribus etiam calidis
applicatus medetur, pulvis ad omnem sanguinis
fluxum ex vino rubro austero propinatur. Is etiam
liventes dentes, eorumque lorde affrictu emen-
dat. Acuere ingenium, somnia mala prohibere, &
malignitati Onychis obſistere, dicitur. Stultum est
cum Cardano afferere, quod litigantes victores, &
gestantes divites faciat.

C A P.

C A P. LXXXIII.

Dignitas, valor, & usus Corneoli.

A pud Hebræos olim in summa authoritate extitit, Quia prima gemma fuit, quam Deus rationali inseri iussit, quod Aaron summus Pontifex supra pectus gestabat. Quanquam Iudæi existimant Rubinum fuisse. Verum illis à quibus gratia omnis divina ablata est hac in re credendum non est, sed 70. interpretibus, & scriptoribus ecclesiasticis, ac Iosepho; qui etsi non Sardium, tamen Sardonichen ex Sardio, & Oniche constantem, non Rubinum interpretatur. Apud Romanos etiam in satis magna dignitate fuit. Eo enim ad sigilla utebantur, quia ceram non recipit, ob duritiem, cuius beneficio ab aqua non facile hebetatur. Nunc quia præstantiores gemmæ in maiori copia inveniuntur dignitatem suam non parum amisit. Ad sigilla tamen, & fæminarum manubria exornanda inter gemmas sanitatis (ut vulgo vocantur) recipitur. Cælaturæ pretium non superat, nisi nucis iuglandis magnitudinem excedat. Tum enim quia ad sanguinis fluxus sistendos expertitur, venditoris arbitrio aestimatur, & aliquando duobus, tribus, aut etiam quatuor thaleris divenditur.

Vitro simili colore prædicto, ut aliæ omnes gemmæ adulteratur.

C A P. LXXXIV.

De Sardonyche, ac Cameo.

S Ardonyx a ex Sardio, & Onyche à natura simul compositis gemma est. Huic interdum aliæ gemmæ adnascuntur, verum à Sardio, & Onyche

tanquam præcipuis denominationem habet. Constat plerunque sanguineo, albo, & nigro colore; qui à se invicem circulis, aut zonis ita distinguuntur ut arte facti videantur. Quæ carneo colore carent Sardonychis nomine non sunt appellandæ. Hodie à gemmariis & Onyx, & Sardonyx Nicolus vocatur, communiter tamen ille qui ex nigris, & albis zonis constat, ut in capite de Onyche explicabo. Dum crusta unius coloris scalpitur, ac alterius coloris pro strato relinquitur, tum gemmarii *Camehuyam*, vel *Cameum* vocant, sive Onyx, sive Sardonyx sit.

Nicolus.

a *Sardonychis nomen compositum ex Sarda, quæ Gracis ζέρδης, Ἡραξ, quæ unguem significat, & gemmam unguis colore: ergo Sardonix ita olim intelligebatur, velut unguis carnibus impositus esset. Nam superficiem habebat Onychis gemina, vel unguis humani instar candidam: radicem vero, sive fundum, instar Sarda, vel Carnium, hic enim Sardæ color. ζέρδης αἰματός Orpheo dicitur: sic Sardonyx erat velut unguis carnibus impositus. Hac autem fuit gemma signatoria, quam Polycrates volens proiecit in pelagus, erat enim Tyranno ea gemma rerum omnium suarum gratissima, quum plurimum tristaretur. Quinto, sexto quum hac acta sunt die, pescator quidam captum eum pescem, qui Polycratis gemmam casu absorbusset, Polycrati dono detulit, in cuius eviscerati alvo gemma ea reperta est. Exstat proverbium βάρυς ζερδούχος, id est, tinctura Sardonica de colore præcellenti, præcipue purpuræ, per iocum autem transfertur ad eum qui pudebit, aut qui ob plagas sanguine tingitur. Sardonichis etiam meminit Doctissimus Philippus Iacobus Maussacus in libello de fluviorum, & montium nominibus, quem ille sub nomine Plutarchi Grace,*

Grace, & Latine edidit Tolosae (ut post caput 9.
huius libri monuimus) in titulo de Euphrate fluvio
fol. 68. sub finem capit. 1.

C A P. LXXXV.

*Genera, & loci natales, dignitas, & pretium
Sardonychis.*

INfinita eius sunt genera, si coloris diversitas, di-versa genera statuere debet. Nam in his ludit na-tura. Si rubedo ad cocci, vel laccæ colorein ver-gat, vulgo *Incarnati* vocantur. Colorum varietas *Incarnati*. dignitatem auget. Interdum enim in iis purpureus, cœruleus, roseus, flavusque apparet circulus, cui Ba-sis quædam (ut Arabibus) nigerrima, Indis cerea, vel cornea substernitur. Præferuntur aliis quibus candidæ, vel purpureæ, aut roseæ zonæ, aut etiam cœruleæ sese ex ordine citra alterius rei intermixtio-nem ita subsequuntur, ut iridis aliqua forma refera-tur. Quæcunque zonas non unitas, sed diffluentes habent, & mellei coloris sunt, ac fæces in se habere videntur, tanquam ignobiles non sunt in pretio. Sardonyche primum usus apud Romanos dicitur fuisse Scipio Africanus, ut tradit Demostratus, quæ postea Romanis, & Indis ab iis persuasis fuit cele-bris. Puto vasæ Myrrhina olim ita decantata ex hac gemma fuisse fabricata. Vidi enim partes poculo-rum olim cœlatas. Quæ iridis varios colores, ut de Myrrhinis scribitur, anhelabant. *a* Porcellana enim vasæ (quæ hodie ita vocantur,) excocata igne, ac ex na-terra subtiliori pingui conflata sunt, ac ex China huc deferuntur, & nequaquam antiquorum Myrrhina vasæ ita decantata esse, existimo, Scribitur de Mythridate Pontis rege, quod ex Onyche 4000. poculorum habuerit. Inde coniicio non ex simplici Onyche,

*Myrrhina
vasæ ex
Sardoni-
che.*

Porcella-

236 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
Onyche, sed ex Sardonyche, & Calcedonio, ele-
gantioribus, Regiisq; mensis dignioribus gemmis,
& quæ fortassis à suis nomine non distinguebantur
etiam pocula fuisse elaborata. Prima dignitas In-
dicis, altera Arabicis datur. Invenitur quoque in
Germania, Bohemia, Silesia, locisque vicinis: sed
raro absque fæcibus sunt; sæpe etiam melleum in se
colorem habent, nec zonas, aut circulos à se ita ex-
acte distinctos ut orientales. Sardonychum magna
frusta, ut pocula, & scyphi inde elaborari possint
inveniuntur. Hinc fit exiguae ad sigilla, coronas nisi
coloribus excellant, vix cælaturæ pretium bis supe-
rare. Magna frusta eleganter cælata vigecuplo in-
terdum cælaturæ pretium excedunt. Coloris varie-
tas, & elegantia præcipui valoris sunt indices.

a Quoniam auctor hoc loco de Myrrhinis, & Porcella-
nis vasis tractat, non abs re futurum censui, insi-
gnem de Myrrhinis vasis (Petri Bellonii observat.
lib. 2.cap.71.) narrationem, huic loco inserere; cu-
ius hæc sunt verba. Ingens Murrhinorum vasorum
copia in Cairo à mercatoribus publice Venalis pro-
ponitur. Cum autem videremus ea novo Porcella-
næ nomine appellari, eius appellationis Gallicum ety-
mon perquirere libuit, atque animadvertisimus, de-
nominationem sumpsisse à Conchylii quodam gene-
re Murex Latinis dicto, quod Galli concham por-
cellanicam nuncupant: tametsi affinitas vocabuli
Murex satis respondeat voci Murrhina: Gallice ta-
men appellationis etymon duntaxat perquirimus,
quoniam Porcellanica vasa ea nuncupamus: nec
ignoramus Latinos Myrrha vocem à Græco σμύρναι
deduxisse. Vasa quæ Porcellanæ appellatione apud
nos hodie venduntur, nulla nota cum veterum vasis
conveniunt. Sed nec summi totius Italiæ artifices si-
milia

milia parare norunt, utpote qui commoda materia
destituuntur attamen vasa ab ipsis conflata, Porcel-
lanæ nomine donant, atque etiam venundant. Latæ
significationis est Porcellanæ vocabulum, & multis
conchis marinis applicatur. Quoniam porro elegans
vas è concha marina paratum aptius denominari
non posset secundum veterem appellationem, quam
Porcellanicum: expolita illa, & splendentia con-
chylia Margaritiferis conchyliis respondentia arbit-
ratus sum affinitatem aliquam habere cum materia
vasorum antiquorum Porcellanicorum. Huc ac-
cedit quod Galli sphærulas illas precatoriae è magnis
cochleis confectas, Porcellanicas sphærulas appellant.
Murrhina vasa ex Iaspide Viridi etiam fieri author
est Garcias ab Horto lib. I. Aromat. & simplic. histor.
cap. 52. cuius hæc sunt verba. Invenitur Iaspidis ge-
nus Viride, ex quo vasa Murrhina sunt (Porcella-
nas vocant) adeo virentia, ut ex Smaragdo conflata
videantur. Ex hoc forte genere erit id quod Genuæ
ostenditur, quodque ex Smaragdo esse contendunt,
variis videndum proponentes, quo maiorem auto-
ritatem concilient. Huiusmodi vas Murrhinum ali-
quando mihi propositum fuit venale ducentis par-
daonis sive aureis Hispanicis: cuius si ex Smaragdo
conflatum fuisset millesimam partem eo pretio vix
nancisci potuisset.

C A P. LXXXVI.

Natura, & facultates Sardonychis, & adulterium.

Onlychum nocuos effectus, animi fastum, & ve-
nena domare creditur, ac ad ea valere ad quæ
Sardius, seu Corneolus, vitro adulteratur, quod in
ipsius locum substituitur, sed facile dignoscitur,
quod facile ab aëre exedatur, & pulverulentam
super-

238 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
superficiem contrahat, neque ita ut Sardonyx ni-
teat.

C A P. LXXXVII.

De Calcedonio, vel Charcedonio.

CHarcedonios a Plinius inter Rubini genera
recenset, ac nigrioris aspectus, Carbunculo-
que pallidiores, & obscuriores videri, igne tamen,
vel Sole, & inclinatione acrius quam cæteros exci-
tari, umbrante tecto purpureos videri, sub cœlo
flammeos, contra radios Solis scintillare, ceras li-
quefacere, asserit. Duo etiam facit genera, mascu-
lum, & fœminam. In masculis stellas intus ardere,
fœminas universum fulgorem extra se fundere scri-
bit. Quæ omnia potius Granato Orientali, aut
Amethysto, quam nostris Calcedoniis videntur con-
venire.

b Calcedonius itaque gemma est quasi per nu-
bem, vel nullo, vel levi aliquo colore tintam, to-
tumque corpus occupantem semiperspicua, scal-
pturæ propter duritatem contumax. Olim sub Ony-
che comprehensa, cuius species est, appellabatur
Onyx candida. Nam candicans veterum Onyx, si-
ve transluceat, sive non, nunc Caledonii nomen
apud Europæ populos retinet.

a Libro 37. *Naturalis historiæ Cap. 7. littera b. e.*

b De Calcedonij etymologia plura reperies in Conradi
Gesneri lib. de Fossilibus edit. Tiguri (ut post cap. 52.
huius libri monuimus) fol. 79. verso, & in V. Cl.
Claudii Salmasii libro (cap. 62. huius libri) citato
fol. 381. Turcæ pro confringendis straminibus, & pa-
leis, utuntur Chalcedonio lapide, teste Petro Bello-
nio lib. 1. observat. Cap. 64. Cuius haec sunt verba.
Collecta messe, frumentum trituran (de Turcis lo-
quitur)

quitur) haud flagellis, ut apud nos, sed bobus, quemadmodum per universam Græciam: idque facientes, afferes Chalcedonio lapide munitos post se trahunt, ut stramina, & paleas confringant.

C A P. LXXXVIII.

Genera, loci natales, dignitas, & usus Calcedonii.

^a **P**linius, ut dixi, marem à fæmina distinguit, ac imbre divino generari, lunaque plena maxime reperiri, olim putatum fuisse, atque in Nasamonii montibus nasci, deinde & apud Thebas in Ægypto, verum prædictis obscuriores, magisque fragiles, venosi, & morientis carbonis instar, non absimiles scribit.

Calcedonii hoc tempore in Orientales & Europæos distinguuntur. Qui colore aliquo diluti, duiri, ac oculis grati sunt pro Orientalibus habentur. Tales sunt in quibus purpura, vel cæruleum quid albo permixtum, aut grata quædam laccæ rubedo (quales apud me complures, qui pro veterum Charcedoniis haberí possunt, servo) apparet. Qui terreum, aut obscure candidum habent colorem cæteris ignobiliores sunt, ac in tota Germania paßim inveniuntur. Hos etiam in Belgio circa Lovanium in agro Heverensi, & prope Bruxellam reperi. Qui flavedine, aut rubedine ingrata transparent, et si pro Orientalibus non habeantur, tamen proxime præcedentes dignitate antecellunt. Tales dicuntur miræ magnitudinis in Lotharingia reperi, ac ferro percussos, authore Symphoriano Campegio sonoros esse; adversus raucedinem utiles, quod vocem clariorem efficiant, Cæteris omnibus præfertur in quo Cæruleus, albus, & flavus, ruber-que color confusus apparet, qui que Soli expositus iridis

In Lotha-
ringia.

Præfan-
tes.

iridis colores radiorum reflexu ostentat. Nam distinctum colorem rubrum, vel nigrum non habet. Dum ruber adest Sardonyx est, dum niger Onyx. Ex hoc olim pocula illa, & vasa Myrrhina appellata, quæ tanto in pretio apud Romanos fuerunt, elaborata fuisse, quemadmodum ex Sardonyche, & Onychè, ut superiori capite annotavi, non dubito. Olim Sardonyx, & Calcedonius pro Onychè habitu fuerunt. Hinc fit pocula illa 2000. numero Mythridatis ex omni specie Onychis (ut Sardonyche, Calcedonio, aliisque) elaborata, ex Onychè facta fuisse scribant authores. Species enim omnes generis nomine continentur. Hoc tempore etiam pocula, effigies Principum, coronæ pensiles, aliaque infinita ex Calcedonio fiunt. Præcipiuus usus est ad sigilla, quia cera illi non adhæret.

*Pocula
Mythrida-
tis.*

a Libro 37. Naturalis Historia Cap. 7. littera f.

C A P. LXXXIX.

*Facultates, vires, pretium, & adulterium
Calcedonii.*

Commendatur Calcedonius contra omnia atræ bilis symptomata, hoc est, tristitiam, timorem, dæmonumque insultus. Nec desunt authores vani, qui gestanti victoriam (quæ tantum à Deo datur) promittant. Ex India occidentali afferuntur nonnulli modice translucidi, ex albo pallescentes, nonnulli lacteis zonis distincti, quos prædicant appensos valere ad lactis ubertatem. Hodie propter copiam non magni fit. Si tamen maiora frusta egregie sculpantur, nec desit color insignis magno interdum vendi possunt: ac non multo viliori pretio quam Sardonyx. Adulterium Calcedonius vix

mer-

meretur. Sic tamen imitaberis. Igni ad colliquefaciendum, Crystallum immittes, argenti calcis parum reminisceto, per diem fornaci immorari sinito, & habebis.

C A P. XC.

De Onyche, & Camehuia.

ONyx Græce est unguis, unde & nomen gemmæ. Humani enim unguis similitudinem colore, & splendore ut plurimum refert. Translucet raro, opaca enim est. Constat plerunque colore & albo, & nigro, qui à se invicem ita distinguuntur, ut arte distincti videantur. Nigram a Plinius Morion Indicam, vel Pramnion vocat. Corneus etiam color in illis sæpe visitur cingentibus candidis venis, aut zonis oculi modo intervenientibus, Germanice *Onykel*, Italice *Nicolo* vocatur, quo nomine etiam Sardonychen appellant: confundunt enim has duas gemimas, fortassis quia olim etiam sub Onychis, tanquam generis nomine continebatur. b Plinius Onychen vocat eam, quæ plurimas, variasque cum lacteis zonis habet venas, omnium in transitu colore inenarrabili, & in unum redeunte concentum suavitate grata. Dioscoridis Onyx, Alabastrum est, quia id unguis colorem refert.

Alabastrum.

a Libro 37. *Naturalis historiae* Cap. x. littera pp. Iacobus Dalechampius hanc gemmam putat Morochrum esse, quem & Galaxiam, & Leucographida Dioscorides lib. v. de re medica Cap. 109. vocari scribit, mollis, liquefscens, dealbandis vestibus utilis, in Ægypto nascens.

b Libro 37. *Naturalis historiae* Cap. 6. littera d.

Onychis genera, loci natales, & magnitudo.

*Memphi-
tes.
Camea.*

*Differētia
inter Sar-
donichen,
Calcedo-
nium, &
Onychen.*

*Morion.
Pramnion.
Obsidia-
nus lapis.*

*Onyx in
Hispania.*

ONYCHUM genera vel à loco ubi inveniuntur, vel à coloribus distinguuntur. Onyx Arabica nigra est, candidis zonis, multisque modis colores in ea componuntur. Dum zona alba imagine scalpit, ac nigra zona loco strati substernitur, à non nullis Mēmphites, hodie Camehuia vocatur à Gemmariis, quasi alia gemma esset. Sic albam Onychen hodie Calcedonium vocant, quam præcedenti capite descripti. Ego hanc differentiam inter Sardonychen, Calcedonium, & Onychen pono. Quod Sardonyx sit dum Onychi Sardius, aut Corneoli rubicundus color distincte, adiunctus est. Calcedonius dum adest rubicundus, & niger color distinctus; nam confusi, & mixti, quasi aqua exigua, portiuncula rubedinis, vel nigredinis tincta esset, adesse possunt. Onyx vero proprie dum adest niger, & adest rubicundus. Varia itaque Onychum sunt genera. Aliæ enim nigræ prorsus, aliæ cum albedine, cum fusco, flavo, lacteo, subcæruleo, corneoque colore miram varietatem ostentant. Omnes zonas, vell lineas habent, quibus colores à se mu-tuo distinguuntur. Quæ nigerrimo colore transluget Plinius, ut supra dixi, Morion Indicam, vel Pramnion vocat. Istius generis est forte Obsidianus lapis nigerrimi coloris aliquando, & translucidi crassiore visu, ex quo gemmas multi faciunt. Habetur in Æthiopia, traditurque in Hispania nasci prope Oceanum, Plinio teste. Nunc vix constat quis sit iste lapis. Ego pro Onyche non habeo quæ zonis, aut lineis albo colore tinctis caret. Hispania hoc tempore mittit calculos nigros splendentes zo-nis

nis candicantibus intersectos, quorum pulvis in pollinem redactus, cum vino propinatur, non sine fructu ad calculum. Ex India Occidentali lapis quidem niger adfertur, quem aliqui etiam inter Onychum genera haberi volunt; hic sulcis cælatur, imo que ventri affigitur cucurbitularum instar, ad ilei *Lapis ad Ileum.* dolores. Sed nec hunc, quia zonis caret, pro Onyche habeo. Reperiuntur omnia genera in India, Arabia, Armenia, Ponto, America, & Europa.

C A P. XCII.

Magnitudo, dignitas, valor, & usus Onychis.

TAntæ interdum magnitudinis est Onyx, ut columnulæ inde fieri possint. Romæ enim in Basilica S. Petri sex columnulæ Onychinæ conspiciuntur. Coloniæ Agrippinæ in templo trium regum, referente Agricola, Onyx extat latior palmo candidis venis sic distincta, ut duorum iuvenum capita exprimat, ac rursus aliis nigris ut serpentem effingat. Appianus quoque testatur Mythridatem Ponti regem circiter duo millia poculorum ex Onyche in suo thesauro habuisse. Verum non solum ex Onyche, sed Sardonyche, & Calcedonio factitata fuisse certum est, cum Sardonyx, & Calcedonius apud veteres pro Onyche haberentur. Onychina pocula apud Romanos Myrrhina vocabantur, ut præcedentibus capitibus admonui. Quanta autem *Myrrhina* *vasa* fuerint in dignitate ex variis autho- *vasa que* *sunt.* ribus colligere licet. Nunc etiam in pretio sunt, non solum pocula, sed statuæ, effigies ac imagines, quæ ex Onyche elaborantur. Onychen tamen Sardonyx pretio superat. Cæteros omnes valore, & dignitate vincunt, qui subcærulei sunt, ac in imo nigredinem habent; à Iudæis imprimis expetitæ. Nam apud

244 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
eos in magna existimatione est Onyx, fortassis quia
una fuit ex 12. illis gemmis, quæ rationali Aaronis
insertæ fuerunt. Quanquam hac de re nihil certi
constitui possit, cum authores multi aliam gem-
Iudæorum
Onyx. mam quam Onychen fuisse existiment. Judæi ta-
men traditione continua Onychen eam quæ sub-
cærulea est, tanquam unam ex numero 12. gemma-
rum colunt, ac propterea magni faciunt, tantique
quanti Sardonium; imo pluris aliquando æstimant.
Pocula, statuæ, ac imagines ex Onyche, satis caro
pretio venduntur, alias raro cælaturæ pretium ex-
cedunt, subcæruleis tamen exceptis qui ut cæteris
digniores, ita interdum caro pretio divenduntur,
quod venditor pro emptoris luxu, & appetitu sta-
tuit. Postiores isti figuris convexis elaborari so-
lent, tumque Camei, vel Chamehuiæ vulgo vo-
cantur.

C A P. XCIII.

Natura, facultates, & vires Onychis.

Onychis
vires.
Ad comi-
tiales. **O**Nyx ceram non recipit, propterea nunc, ut
olim, ad sigilla aptissima est. Mentis passioni-
bus conducere, sensusque vivificare creditur; quan-
quam alii collo suspensam Onychen tristitiam, & ti-
morem, aliaque melancholica symptomata excitare
scribant, eamque vim, Sardæ, aut Corneoli præsen-
tia refringi. Comitiales etiam paroxismos creditur
impedire. In globulum politum redacta, oculoque
imposita, ut aliæ gemmæ lœves omnes, pulverulen-
ta, & quævis alia, quæ in oculum inciderunt, si hinc
inde volvatur, una secum educit. Ignem ex illa ex-
cuti, ut ex cote aiunt, ac affrictu ita calefieri, & ut
vix credi possit.

a De

a De Onychē plura tradunt Georgius Agricola lib. v i.
de Natura Fossilium Cap. x x. Andreas Cœsalpinus
de Metallicis lib. 2. Cap. 26.

C A P. XCIV.

Imitatio Onychis, seu adulterium.

ONyx simplicior vix unquam solet ab aliquo imitari. Illa vero quæ corpus album à nigro distinctum habet quam sæpiissime: ut nempe cælata, postea pro Cameo divendi possit. Fit autem *Camei imitatio.* hoc modo conchæ paruæ marinæ, quibus mulieres Italicæ ad fucum utuntur, in pollinem redigantur, ac in succum limonum, aliquoties per filtrum depuratum, ponantur, ita tamen ut succus tribus, aut quatuor digitis supra natet. Sinatur ita per decem dies succus bene coopertus in calore. Postea effunde succum, residentiam aqua elue, ac tere in Porphiritide albumine ovi, prius optime conquassato, ac in formas proiicito. Postea non formatam partem externam, optime expolito, ut supra stratum nigrum optime, & dextre collocari possit, & fraus non cuivis facile innotescat. Inter terendum alii colores optime triti addi possunt, ita ut Sardonyx hac ratione etiam fingi possit, nec minus aliæ gemmæ, aliive lapilli pretiosi.

C A P. XC V.

De Achate.

PRoxima forma, & coloribus Onychi Achates. *Differen-*
tia ab
Onyc*he.* Onyx zonis ornata est, Achates nequaquam. Nam loco zonarum lineas, aut maculas variis coloribus, quæ variarum rerum imagines exhibere videntur, à natura mirabili modo exornatur. Inve-

246 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
niuntur enim quæ nemora, flumina, arbores, ani-
malia, fructus, flores, herbas, nubes, & quicquid
excogitari possit non obscure referant. Celebratur
ab authoribus Pyrrhi regis Achates, in qua specta-
bantur novem Musæ, & Apollo cytharam tenens,
non arte, sed sponte ita discurrentibus maculis, &
coloribus, ut Musis quoque singulis redderentur
insignia, non secus ac si arte elaborata fuisset. Huic
similis est Achates, quam refert a Camillus Leonar-
dus Pisaurenſis se vidisse. Quæ septem arbores in
planicie collocatas pulcherrime referebat. Ego
apud me servo Achaten, quæ non maior ungue me-
dii digiti, circulum ita exacte fusco colore nota-
tum habet, ut circino perfectior exarari non posset.
In circuli medio Episcopi cum mythra effigies ex-
acta apparet. Deinde si paululum invertatur alterius
imago visitur. Quod si iterum vertatur duæ imagi-
nes apparent, & mulieris, & viri; alioque modo in-
versa adhuc alia, ita ut aliquot effigies mirabili na-
turæ artificio in illa conspiciantur. Sed aliquæ ita le-
viter coloribus tinctæ sunt, ut perspicacem oculum
desiderent.

Differētia
à Jaspide.
Differt Achates à Jaspide duritie, & lævore. Ja-
spis enim et si omnes colores habeat, quos Acha-
tes, tamen mollior est, ac ex crassiori terrestri ma-
teria conflat, & Achate magis opaca, quæ ex te-
nuiori constat: ob quam causam exacte poliri à scul-
ptoribus potest. Jaspis semper pulverulentum quid
in se habere videtur, neque alia differentia est inter
Jaspidem, & Achaten. Interdum Achates semi-
translucet, quod in ea laudatur.

a Libro 3. Cap. 3. Specul. lapid.

C A P.

C A P. XCVI.

Genera, loci natales, & magnitudo Achatum.

Quia infinitis coloribus variat Achates, hinc fit multa nomina apud veteres habuisse. Vocatur enim Phassachates, Sardachates, Hæmachates, Cerachates, Leucachates, Dendrachates, Antachates, & Perileucos, Leonina quæ leonis pelli similis est, ac Italica Brocatella vocatur. Nomina partim à colore, partim à forma quam referunt, partim ab aliis gemmis, quibus admixta est Achates, dantur. Ab adnata illi Sarda, Sardachates, à colore albo Leucachates, à forma arboris quam refert, Dendrachates vocatur, & Corallachates à Coralli forma.

Brocatella.

Omnium pulcherrimas Achates nobis India mittit. Primum in Sicilia iuxta flumen eiusdem nominis dicuntur inventæ. Nunc in Germania subdivisione Landgravii à Lichtenberg, non procul ab oppido Schindthutten, magna illarum copia inventur, quæ ita interdum excellunt, ut cum Orientalibus certare possint, & pro iis vendantur. Verum tales non ita passim sese offerunt. In agris reperiuntur. In Bohemia etiam non procul ab Argentina civitate Leucachates, punctulis nigris, vel purpurei coloris inspersis, quæ elegantissima est, reperitur. Achates tanta mole excrescit, ut pocula, & scyphi inde fieri possint. Pisis duæ crustæ ovatæ amplitudine ferme cubitali ad monumentum Gregorianum in campo Sancto dicuntur extare.

Q 4

C A P.

C A P. XCVII.

Natura, facultates, & proprietates Achatis.

Ad cor, &
contagia.
Ad febres.

OMNEM Achaten venenis pestiferis, viperarum, atque scorpionum iictibus adversari tradunt complures. Cor enim recreat, ac adversus omne genus contagii tuetur. Sitim Achates ore contenta, manuque detenta febrentium aestus non obscure compescit. Narratur aquilam nido suo Achaten imponere, ut pullos contra animalium venenatorum morsus tueatur. Scribunt aliqui rubram Achaten visum acuere, ac ab omni iniuria defendere.

a De Achate multa Orpheus lib. & λιθων, laudes eius quater repetens, quasi gemmae maxima dignitatis.
Idem Psellus de Lapidum virtutibus (post caput 4. huius libri citatus) affirmat Achatem oculorum flussionibus, & capitum doloribus mederi, & sistere mulierum menstrua, adversarieque omni humidæ hydropisi, tantumque virtutis siccifica ei inesse, ut & aquam eibere possit, & vas vacuum relinquere.
Quod ultimum falsum existimo.

C A P. XC VIII.

Dignitas, valor, usus, & fictio Achatis.

OLIM in magna authoritate fuit Achates, nunc multum dignitatis propter copiam illi discessit, ut solent quæ nobis familiaria sunt in contemptum venire. Nihil enim charum nisi rarum. Pocula adhuc hodie ex Achate fiunt, quæ si ex eleganti, ac semiperspicuo Achate elaborata sint, sat magno aestimantur pretio, nec viliores sunt Sardonicæ.

che. Vidi frustum duarum palmarum latitudine, cui Julii Cæsar's imago, ac uxoris ipsius ita artificiose olim insculpta fuerat, ut octo millibus thalerorum venditum fuerit. Sed antiquitas operis augebat pretium. Utuntur hodie Achate ad coronas precarias, quæ etiam virginum colla, & pectora exornant in Belgio. Ibi enim loco aurearum catthenarum in luxu sunt, propter miram, quam habent variis coloribus, elegantiam. Onychis pretio æstimantur, si vero colores obscuri, aut aliis vitiis maculentur, illis visiores sunt. Artifices hanc vitro imitari solent, cui diversos immiscent colores. Sed facillime deprehenditur fraus, quod Achates limam respuat, ac illius superficie, propter lævorem sordes non adhæreant.

C A P. XCIX.

De Beli Oculo, seu Oculo Cati, & Leucophthalmo.

Differt hæc gemma multum à Pseudopalo, quæ a Cardano Oculus Cati appellatur, & à Garcia ab Horto describitur. Quia hæc prorsus opaca est, & Achatis species, peculiare tantum nomen habens, quia figura oculi, quasi arte depicta in ea distinctis coloribus apparet. Corpus enim gemmæ album est, in cuius medio nigrum quid pupillæ instar, ab iride dilutioris coloris obcingitur, ut plane Oculus videatur. In Pseudopalo non ita colores distincti sunt. Sed quia ex parte pellucet, ac intus colores aliqui ut in oculo felis, vel cati scintillant, nomen hoc illi datum est. Solet hic maiori pretio, quam Achates divendi, quia non tanta copia haberi potest. Oculis imprimis putatur salutaris, quia eos ab omni iniuria tuetur, ac à pulveribus, aliisque sordibus liberat, si illis imponatur, & hoc illuc vol-

Pseudopali
differentia
à Beli ocu-
lo.

Q

vatur.

250 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
vatur. Una enim omne impedimentum educit.
Fuit Beli Oculus olim Assyriorum Deo dicata.

Lycoph-
thalmus.

Huic similis videtur Leucophthalmus (ego lego Lycophthalmus) gemma de qua c Plinius lib. 37. cap. 2. rutila alias, oculi speciem candidam, nigrumque continet, & mox sequenti capite. Lycophthalmos quatuor est colorum, ex rutilo, & sanguineo in medio nigrum candido cingitur, ut luporum oculi, illis per omnia similis. Triophthalmos d Plinii tres oculos habet, & proculdubio ad Achatis species referenda est. Nam interdum oculorum effigie luxuriant.

Trioph-
thalmos.

- a Libro viii. de subtilitate.
- b Libro i. Aromatum, & simplicium historia cap. 54.
- c Hic Plinii locus male ab Auctore est citatus, nam habetur lib. 37. Naturalis historiae cap. x. littera m m.
- d Libro 37. cap. xi. littera b.

C A P. C.

De Iaspide.

IASPIS, ut dixi, ab Achate non differt, nisi quod imollior sit, & propterea non ita exacte poliri ut Achates possit. Causa est impurior, & crassior terrestris materia unde coaluit. Omne genus coloris recipit ut Achates. Notissima gemma est, neque tam perspicua, quam Achates, ut plurimum viridis. Quo Smaragdo vicinior, eo nobilior.

C A P. CI..

Genera, loci natales, magnitudo, & mixtio cum aliis gemmis.

PROPTER colores varios quos habet Iaspis diversa habet nomina, aut in diversa genera discernitur.

Alo-

A loco ubi reperitur etiam illi nomina data sunt. Deinde à commixtione cum aliis gemmis, à fumi, terebinthinæ, aëris, & rosarum colore, Capnitis. Therebinthiusa, Æriusa, & Rosea vocatur. A loco natali Thermoduntiaca, Phrygia, Thracica, Calcidica, Assyria, (alias Grammatias, vel Polygrammos virens, & Smaragdo quadantenus similis pellucens crassiori tamen materia, purpureum quoddam in se continens, albaque linea interdum signata) Persica, Cappadocica, Indica, Cypria, Americana, & Germanica vocatur. A commixtione cum Achate Jaspachates, cum Onyche illa quæ nivem imitatur, ac Crystallo similis est (quam hodie Calcedonium vocant) Jasponix à Plinio appellatur. Quæ cum Sarda miscetur Sardo Jaspis dici potest. Cum variis enim gemmis coalescit. Habeo unam quæ Amethystum, Sardam, Calcedonium distinctis locis in se habet. Invenitur in multis Germaniæ locis. Coræ in Misnia effoditur sanguineo, & flavo colore, ad strygam è duobus Lygiorum montibus Turcoidi non absimilis (Borea forte Plinii) & ad Salam nigra rubens, item ad Pagum Cauffungam rubra, sed Ipuria, multisqne aliis in locis extrahitur. In Bohemia rubras, sanguineas, purpureas, albas, variisque coloribus intermixtas, ac pulcherrimas, mirabilique naturæ artificio compositas, collegi quamplurimas. Tanta mole reperitur, ut magnæ statuæ ex ea elaborari possint.

C A P. CII.

Natura, facultates, & proprietates Iaspidis.

I Aspidi ratione coloris ab authoribus diversæ facultates tribuuntur. Rubicunda mirifice sanguinis fluxum cohabet, non solum è naribus, & hæmor-

*Ad san-
guinis flu-
xum.*

morrhoidibus, verum è vulneribus fluentem. Sed ea eligenda, quæ sanguinis instar, per totum corpus absque alio colore rubet. Testari possum me, qui alias lapidibus, & gemmis tantas vires, quantas vulgus solet, non tribuo, cum in Phrisia Orientali apud Illustrissimum Baronem à Kniphausen ad aliquod tempus degerem, credibile vix de Jaspidis viribus observasse. Nam cum ancilla dominæ fluxu mestruorum ita laborasset per aliquot dies, ut nullo modo sisti posset. Jaspidem rubram quam Dominus multis annis, ut aiebat, apud se habuerat, impolitam, & rudem femori alligari iussi. Quo facto, subito mensium fluor substitit, nec rediit. Alius ex ipsius familia cum in pede vulneratus esset, nec sanguinis fluxus cohiberi posset, admoto lapide, extemplo impeditus fuit, licet vulnus non tegetur. Memini me virginem Pragæ curasse, quæ sex annis hæmorrhagia laborauerat, ita vehementer, ut vix unquam hebdomada præteriret quin aliquoties illi sanguis efflueret. Hæc cū nullis remediis iuvari posset, à me consilium petiit. Qui prætermisso aliis omnibus, quæ à medicis præscribi solent, utpote quibus ad nauseam iam diu usa fuerat, Iaspidem, cuius facultas ad huiusmodi symptomata mihi experientia nota erat, illi commodato do, ut collo appensam gerat. Paret illa, sanguinisque fluxus illico sistitur. Gestat per aliquot hebdomadas, nec reddit fluxus. Cum itaque se prorsus curatam opinaretur, deponit gemmam, post paucos dies reddit fluxus, iterum appendit Jaspidem, cuius beneficio mox liberatur. Cum vero singularem huiusmodi facultatem, & divinam miraretur (ut mihi retulit) experiundi gratia aliquoties à collo deposita gemmam, ac semper animadvertisit redire fluxum, nec curari, quin iterum appenderet. Observavit tamen non

non statim seposita Jaspide redire, sed post multas prius elapsas hebdomadas, appensa tamen, statim sisti, ita ut nulli aliæ causæ fluxus inhibitio asscribi ab illa potuerit quam Jaspidi. Tandem cum per aliquot menses à corpore gemmam deposuisset, nec unquam hæmorrhagia rediisset; mihi gemmam reddidit, ac affirmavit per semianni spatium se liberam fuisse. Postea cum illam sæpius convenirem, affirmavit non redire amplius fluxum, ac se omnino curatam esse. Tribuunt alii etiam viridi Jaspidi, quæ maculas rubicundas habet hanc facultatem, sed ego quod multoties expertus sum reffero. *a* Viridis collo ita appensa, ut circa ventriculi orificio pendeat, stomachum firmare, naufragium, voimitumque prohibere, ac calculos, urinamque pellere traditur. Jaspis omnis conceptum firmat, partumque femori alligata promovet. Gestata febres, & Hydropses quæ vel à debili concoctione, vel à sanguinis nimio fluxu oriuntur, neificant, corroborando ventriculum, & sanguinem fistendo, prohibet. Novus medicus etiam epilepsiam viridem Jaspidem arcere affirmat, idque & nunc à multis asseritur, qui si circa ensiformem cartilaginem per diem, & noctem ab epileptico gestetur, aiunt si sudore corripiatur liberari à paroxysmo, sin minus emori, idque multoties fuisse probatum. Vires has omnes augeri putant, si argento includatur, non alteri metallo. Cogitationum etiam tumultum, inconstantiam, quæ ex sanguinis impetu oriuntur prohibet. Calculi etiam generationem si portetur omnino arcere vulgo creditur. In quem scopum insculpitur illi scorpionis figura ea hora, qua Sol scorpionem ingreditur. Hoc enim tempore dum scalpitur putant à cœlo peculiares vires ad calculum prohibendum suscipere, sed figuram quæ neque

*Ad impe-
diendum
abortum.*

*Ad epile-
psiam.*

*Ad cogita-
tiones.*

*Ad calcu-
lum.*

254 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE

neque qualitas, neque substantia est aliquid posse,
& superstitionem, & stultum est existimare, ut suo
loco in titulo quales vires gemmæ habeant explicati-
vi. Jaspis Grammatias, aut Polygrammos appellata,
quæque virens Smaragdo persimilis est, ac pur-
pureum in se quid continere videtur, albaque cingi-
tur linea ad venena quævis, ut & aliæ omnes ad

*Gramma-
tias.*

*Ad vene-
na.*

*Crucifera
Jaspides.*

venena quævis pro amuleto gestatur. Grammatias
si albas duas lineas decussatim, ut crucis figuram
referant, habeat, prædicatur, ferentem contra aquæ
iniurias, & submersionis periculum tueri. Crucifi-
feræ Jaspides quæ in Misnia inveniuntur virides,
quales multos in scrinio rerum exoticarum apud
ducem Saxoniæ vidi, eandem ad aquæ pericula di-
cuntur habere facultatem. Casum impedire, &
excipere Jaspidem gestatam, ac sudorem compesce-
re multi credunt. Jaspis dragmæ pondere devorata
menses sistere scribitur.

a Aëtius lib.2. tetrabibl. cap.18. Iaspidis Viridis memi-
nit. Cuius hæc sunt verba: Iaspis Viridis proprietate
quadam, velut alia multa, collo suspensus stomachum
& os ventriculi iuvat, annulis quoque quadam
imagine insculptus alligatur, sicut Nechepson
Ægyptiorum Rex prodidit: ego autem experientia
compertum habeo, amuletum ex eo collo alligatum,
ut os ventriculi attingat, nihil segnius agere, ac si
imaginem sculptam habeat, quam tradit Neche-
pson. Author noster (cap. 2.6. lib.1.) ut Aëtius opti-
me animadvertis, rationibusque summis probat,
Imagines, & characteres, nullas vires lapidibus in-
fundere.

C A P.

C A P. C I I I.

Dignitas, usus, valor, & imitatio Iaspidis.

Jaspides propter colorum varietatem, & elegan-
tiā, variaſque imagines quas exprimunt, quibus
tanquam picturis ludit natura, ut olim non in mi-
nori authoritate quam Achates fuere, ita & nunc
niſi in tanta copia reperirentur eſſent. Olim Gram-
matias quæ apud Indos reperiebatur, ac aliquid
purpurei admixtum interiecta alba linea habebat,
cæteris præferebatur. Secundum locum habebat
quæ roſeum quiddam naſta erat. Tertium quæ
Smaragdum imitabatur. Quartum quæ ſereni cœ-
li colorem referebat. Nunc Orientalis Jaspis, quæ
ſubcæruleo, viridiq; colore obſcura, ſanguineis
punctis conſpersa eſt, cæteris omnibus præfertur.
Hæc ſi ſemiperſpicua eſt, vulgo Heliotropii nomen *Heliotro-*
habet, de quo Jaspide ſequenti capite agam. Jaspis *pius.*
ad ſigilla, hominum effigies, cochlearia, pocula, *Vſus.*
cultrorum capulos, coronas precarias, variaſque
res alias formandas, in uſu eſt. Jaspis Achatis pre- *Pretium.*
tium non ſuperat, quia illius elegantiæ cedit. Quæ
tamen à natura variis coloribus, figuris, aut imagi-
nibus ornata eſt, venditoris arbitrio æſtimatur.
Habeo tales quam pluriſtas quæ mihi tam gratæ
ſunt, ut iusto, & ordinario pretio non ſint venales.
Vidi in ſcrinio Imperatoris Rudolphi ſecundi Do-
mini mei clementiſſ. quasdam, nemora, paluſtria
loca, arbores, nubes, & flumina ita naturaliter refe-
rentes, ut procul aſpicienti non lapis, ſed pictura
putetur. Hæ ab Imperatoria Maiestate in tanta au-
thoritate ſunt, ut ex compluribus, quæ diuersos co-
lores habent, invicem rite applicatis, menſæ ſupre-
mum folium extrui iuſſerit. Id variis gemmis exor-
Menſa Ru-
dolphi II
Imperat.
natum,

*Imitatio
Jaspidis.*

natum, variorum locorum, fluminum, arborum, montium, civitatum, ac nubium figuræ picturæ instar ita exacte refert, ut non satis quis naturæ artificium, & artificis diligentiam, solertia inque admirari possit. Jaspides enim ita connectere potuit, ut connectionis lineæ vel non appareant, vel ad rem faciant, picturæque munere, dum extremos arborum, ædificiorum, vel montium ambitus faciunt, fungantur. Multis annis laboratum fuit ut opus dictum absoluueretur. Id cum pretiosissimum sit, quia multis aureorum millibus constat, ac admirandum, quod naturæ artificium, ac artificis solertia ostentet, inter mundi miracula recenseret, ac cum templo Dianaæ Ephesiæ comparari absque iniuria potest. Jaspides itaque ut aliæ gemmæ, quæ figuræ sibi à natura inditas habent, inæstimabiles sunt, ac venditoris arbitrio pretium illarum committendum est. Jaspis quia copiose invenitur imitationem non meretur. Imitari tamen vidi à milite Hastato Imperatoris ita artificiose, ut non nisi duri tie cognosci potuerit. Credo ex gypso, calce, lapidum pulvere, & sero lactis, addito glutine massam fuisse. Hanc variis tingebat coloribus, deinde dum pro mensæ folio Jaspideum imitari vellet, inter quatuor ligna quadrangula, ne ad latera efflueret materia, ponebat masas variis coloribus tintatas, puluisque instar diffluentes, atque antequam indurescerent, bacillo hinc inde ducto movebat, eoque modo colores, tanquam per anfractus, ducebantur, venasque naturales Jaspidis referebant. Poterat idem artifex quas volebat figuræ ita formare: imo lapidem à se factum, & politum excavare, ac frustum alterius coloris ad libitum inserere, quod ita coalescet, quasi ab initio illi commixtum fuisset. Ex huiusmodi artificiosis lapidibus colum-

næ,

næ, ac statuæ fieri possunt, multo elegantiores Jaspidibus, quas longa ætas duriores reddit. Fortassis antiqui simili usi sunt artificio.

C A P. C I V.

De Heliotropio.

Heliotropius gemma à Sole nomen habet, ἥλιος Solem, ἡρτλὸν versionem significat. Causam nominis explicat a Plinius, quia videlicet in vas aquæ proiecta, fulgorem Solis accedentem percussu, sanguineo mutat, maxime Æthiopica. Gemma est viridis sanguineis punctis, vel venis distincta, ac hodie Jaspis Orientalis vocatur, apud nonnullos pristinum nomen retinet, præsertim cum ex parte translucet. Hac enim ratione peritiores gemmarii à Iaspide distinguere volunt.

a Libro 37. *Naturalis historiae cap. x. littera m m.*

C A P. C V.

Genera, loci natales, magnitudo, & quomodo nascatur Heliotropius.

V illioribus Jaspidibus, & Praesiis adnascitur, vel innascitur, aliquando mater Praesii, vel Smaragdi, aliarumque viridium gemmarum est. Aliquæ sunt Indicæ, Æthiopicae, Africanæ, & Cypriæ, a teste Plinio. Germania & præcipue Bohemia illis non caret. Afferuntur etiam ex India Orientali. Tanta magnitudine reperiuntur, ut sarcophagi, *Heliotropi* quibus mortuorum corpora teguntur, inde excindi possint. Vidi enim in cathedrali Ecclesia D. Dominicani nobilissimæ urbis Brugensis patriæ meæ, post summum altare, huiusmodi Heliotropium. Ea

R

ex

258 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
ex Italia advecta fuerat, ac postea, cum, qui se reformatæ religionis vocant, templa spoliarent, furto ablata est. Paucis hæc gemma nota erat.

2 Loco, capite precedenti, citato.

C A P. C V I.

Dignitas, valor, & usus Heliotropii.

L Apis iste, aut gemma, si à Jaspite distinguitur, maiorem habet Jaspite authoritatem, nisi illa imaginibus à natura formata sit, tum enim, ut dixi, quovis pretio æstimari potest. Poculum ex hoc lapide efformatum 200. thaleris vendi potest. Minores duplo cælaturæ pretium raro excedunt, hac ratione Jaspidibus vulgaribus paulo nobiliores. Ex hac gemma, ut ex Jaspite varia efformantur.

C A P. C V I I.

Natura, facultates, vires, & imitatio Heliotropii.

P Linius ait, ut antea monui, gemmam hanc in vas aquæ deiectam, fulgorem Solis accidentem, percussu sanguineo mutare. Alii positam in aqua radiis Solis opposita, efficere, ut illa ebulliat, ac in nebulam versa, postea in guttas pluviales resolvatur. Nonnulli etiam existimant impedire, quo minus gestans, à præsentibus conspiciatur, quod tamen Plinius, à magorum impudentia fictum, non approbat. Certum enim est nullam gemmam id efficere naturali sua facultate posse. Effectus etiam prædicti de Sole à nostri seculi Heliotropio non fiunt, ita ut veterum Heliotropius vel alia fuerit, vel illi falso huiusmodi facultates adscriptæ fuerint.

Hodiernam Heliotropium, omnes vires Jaspidis habere,

habere, nemini dubium esse debet. Venenis enim resistit, sanguinem undecunque fluentem sustinet, calculi generationem prohibet, ventriculi coctionem auget, & epilepsiam arcit. Fingitur ut Jaspis, sed rarius, quod variis imaginibus, & coloribus non luxuriet ut illa. Dum viridi colore, ac sanguineis guttulis caret, Heliotropii nomen non habet, & ad aliud genus gemmæ referri debet.

C A P. C VIII.

De lapide Nephriticō.

UT Heliotropius inter Jaspidis species numeratur, ita etiam lapis Nephriticus. Deinde ut variis coloribus Jaspides habentur, ita etiam lapides Nephriticī. Ea differentia inter Jaspidem, & Nephriticum statui potest, quod hic durior sit Jaspide, & nunquam quicquam rubedinis in ipso conspicatur: deinde quod non exacte poliri possit. Semper enim ipsius superficies pinguis quasi oleo inuncta esset, videtur. Raro hic lapis in se duos colores habet: plerunque uno tantum colore, etiamsi magnus sit, tingitur, ac fere semper is color in ipso spectatur, qui ex albo, & vitidi simul mixtis coailuit. Dum in planitiem non crassiorem minimo digito redigitur obscure transparent, vocatur ab Italī *Osiada à sciatica*, quod gestatus illam curare credatur. Belgice *een kalsvye*, & Germanice *ein kalfsvwyn*, Gallice *yne Siadre*, corrupto vocabulo Italico.

C A P. C I X.

*Genera, loci natales, magnitudo, & quomo-
do nascantur.*

Si colorum diversitas varia genera constituit, va-
ria erunt Nephritici lapidis genera. Inveniun-
tur enim ex albedine virescentes. Viriditas autem
interdum subflava, interdum subcærulea videtur,
plerunque ex viridi; albo, flavo, cæruleo, & nigro
colore mixtio est; non quod omnes isti simul mi-
isceantur, sed aliqui tantum. Hinc sit tam diversi
coloris inveniri. Habeo apud me multa genera,
inter cæteros unum Crystalli instar, sed alba nubé-
cula perspicuum quem à viridiori, cui adnatus erat,
separari iussi. Solet Jaspidi, aut Prasio interdum ad-
nasci. Sæpius tamen solitarius (ut Cotes in agris)
coalescit. Tanta mole invenitur, ut pocula inde
fieri possint. Adfertur ex nova Hispania. In non-
nullis etiam Hispaniæ locis, & in Bohemia reperi-
tur, sed paucis adhuc notus est. Quia à lapidariis
imperitis, vel pro Smaragdo Prasio, vel pro Jaspide
habetur.

C A P. C X.

*Natura, proprietates, facultates, dignitas, valor, &
usus Nephritici lapidis.*

ET si Nephriticus lapis inter gemmas locum ha-
bere non deberet, quia vifui non adeo grata
est, tamen propter mirandam, & stupendam mul-
torum experientia approbatam facultatem, sum-
mam habet apud Principes, & Regulos authorita-
tem. Vidi frustum apud gemmarium Imperatoris
Rudolfi Domini mei clementissimi, mille sexcen-
tis

tis thaleris coëmptum, ex quo poculum satis am-
plum formatum fuerat. De hoc lapide hæc, scribit
Nicolaus Monardes medicus Hispalensis. Nephri-
ticum lapidem gestant Indi variis formis effigia-
tum, alios piscium forma, alios avium capitibus,
alios psittaci rostris similes, nonnullos rotundos
sphærularum modo, atque omnes perforatos, quo-
niam Indi eos appensos gestare etiam olim, adver- *Ad Ne-*
phritid.
sus Nephritidis, aut stomachi dolores, in quibus
morbis valde commendatur, solebant. Sed eius
præcipua laus est ad Nephriticos dolores, & calcu-
lum expellendum, & arenulas. Nobilis mihi no-
tus unum habet, cui nullum alium comparandum
vidi, nam eum brachio gestans, tanta arenularum
quantitate liberatur, ut metuens ne ei noceat tanta
eiectio, interdum eum deponat, nullumque am-
plius calculum eiicit. Sed cum dolor eum premit,
denuo eum gestat, & statim levatur, aut minuitur
dolor, multarum arenularum, atque etiam calcu-
lorum expulsione. Ea etiam facultate prædictus est,
ut ab eiusmodi dolore præservet gestatus, renum
calorem mitigando. Ducissa Beiar ter brevi tem-
poris intervallo Nephriticis doloribus afflcta, ar-
millam ex eo lapide sibi confecit, quam perpetuo
gestat, ex eo tempore, quod decennium superat,
eo dolore nunquam vexata est. Alii multi sense-
runt idem levamen, eamque ob causam magno in-
pretio sunt huiusmodi lapides, nec uti initio, tam
facile acquiri possunt; quod soli earum provincia-
rum Reguli, & Domini eos possideant, nec immerito,
cum tam admirandæ sint illorum facultates. Ha-
ctenus Monardes. Ego Nobilissimum virum N.
Dammannum ordinis aurei velleris Heroaldum
(cuius atavi, nostræ familiæ ante multos annos iun-
cti fuerunt, & propterea agnatum meum) sæpe

262 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
referentem audivi, se Nephritico lapide, quem à
fratre in aula Philippi Hispaniarum regis degente
acceperat, plurimos qui nullis medicamentis cu-
rari poterant, subito lapide brachio admoto circa
carpum, ubi interna manus pars initium habet, non
sine medicorum admiratione curasse. Erat lapis ob-
scure viridis, opacus non secus ac si quis viridi co-
lori nigrum immiscuisse. Punctula etiam nigra in
ipso ut in Ophite conspiciebantur. Argento illum
includi iusserrat, ita enim maiorem facultatem ha-
bere asserebat. Iustum omnibus aliis quos habebat
præferebat, Pragam missus ab Hispaniarum rege
ut aurei velleris ornamenta offerret principi Tran-
silvaniæ, venalem casu invenit Nephriticum lapi-
dem, vitriolo vulgari colore, & transparentia ita si-
milem, ut vitriolum videretur. Efformatus is erat
instar columnulæ ad longitudinem medii digiti, te-
res, in altera extremitate duabus ansulis munitus, ut
adhærere facilius posset, carni insertus. Nam hunc
esse illum lapidem, quem nobiliores Brasilienses
cum in publicum prodeunt, labiis ab adolescentia
perforatis imponunt, asserebat. Quod profecto
solerti coniectura coniecit. Omnibus enim notis
respondet illi, qui à Gesnero describitur, & quem
Oripendulum appellat. Ab hoc Jaspite frustulum
abscindi iussit, quod mihi dono dedit, ac pro Ne-
phritico habebat, Pseudosmaragdi, aut Praesii genus
potius videtur. *a* An vero Nephriticus lapis uri-
næ movendæ facultatem habeat, ut ille assere-
bat, nondum mihi constat.

Lapides Nephritici in magno pretio sunt, quia
non facile haberi possunt. Vidi non maiores semi-
thalero qui 100. coronatis æstimati fuerunt. Pro il-
lorum viribus augetur pretium. Brachialibus in-
seri solent, ad mulierum ornamenta, morbosque
arcen-

*Oripendu-
lum.*

arcendos, ut aliæ gemmæ, quas sanitatis appellant.
Imitatio inutilis est, cum non elegantiæ, sed virium
causa appetatur.

a Clarissimus D. Augerius Clutius Medicinæ Doctor, &
Botanicus insignis apud Amsterodamenses, totum li-
bellum de Lapide Nephritico, sive Calswee, eius-
que facultatibus edidit.

C A P. CXI.

De Malachite, vel Molochite.

Molochites ad Jaspidis, vel Prasii species refer-
ri potest, opaca est maluæ instar viridis, unde
nomen habet. Malua enim Græce μαλάχιον vocatur.
Venis albis plerunque ornatur, cæruleusque color
intermixtus illi gratiam dat, ater, quo sæpe macu-
latur, illam deturpat. Invenitur in Cypro, in Mis-
nia, & comitatu Tyrolensi, adnascitur fere chryso-
collæ, quam Germani Berg grüen vocant. Habeo fru-
stum, quod ex Malachite, ac chrysocolla coaluit
ita, ut chrysocolla mater ipsius videatur.

Locus ubi
invenitur.

C A P. CXII.

Genera.

Genera videntur posse constitui quatuor, ut pri-
mo contineantur, quæ plane absque aliis co-
loribus exacte foliorum maluæ recentium colorem
referunt. Secundo quæ albas venas habent, ac ma-
culis nigris inficiuntur. Tertio quibus cæruleus co-
lor distincte intermixtus est, ac si ex Lapide lazuli,
& Molochite lapis constaret. Quarto quæ ad co-
lorem Turcoidis accedunt: quas cæteris præstan-
tiores existimo. Tanta magnitudine excrescit, ut Magnitu-
do exigua do.

264 DE LAPID. ET GEMM. IN SPECIE
exigua pocula, aut cultrorum manubria inde fieri
possint. Palma manus maiorem nunquam vidi.

C A P. C X I I I .

Dignitas, valor, & usus Molochitis.

*Ad toni-
tru.*

*Magorum
supersticio.*

*Ad syncop-
pen.*

*Ad cardi-
algiam, &
colicam.*

*Purgandi-
vis.*

*Ad spas-
mum.*

Epilepsia.

*Ad ven-
triculi ro-
bur.*

Quia non admodum grata aspectui est Molochites, exiguam habet authoritatem, raroque annulis, aut auro fastus gratia includitur. Sanitatis causa cum aliis lapidibus ignobilioribus ad brachialia admittitur. Prædicatur enim maximas habere vires, & facultates. Gestantem nempe defendere ne tonitru, vel fulmine lèdatur, ne in animi perturbationem incidat, ne contagium ab alio accipiat, neve fascinetur, ob quam causam pueris appenditur, qui hac ratione à terriculamentis diurnis, vel nocturnis, ac omni fascinatione tuti existimantur. Superstitiosi, & magi qui se solos sapientes opinantur Solis figuram lapidi insculpunt, ut ab incàtationibus, malis spiritibus, ac venenatis animilibus securi sint. Ad syncopen, sevos dolores compescendos, hernias, & casus impediendos, pro amuleto habetur. Pulvis cum lacte propinatus fertur cardialgiam, & colicam sanare, forte purgando. Nam à quodam amico accepi sex granorum pondere antimonii instar purgare, quod tamen nunquam experiri ausus fui. Idem pulvis adiecto melle epotus, fertur menstrua promovere, vulneribus inspersus sanguinem sistere, linteolo humido impositus, ac parti spasmo affectæ, applicatus, eundem curare. Nec non vino ardenti commixtus ulcera virulenta curare perhibetur. Puerorum convulsiones arcet gestata, eosque à nocivis casibus tuetur. Ventriculo etiam applicata. Cratone teste, eum corroborat, nec immerito, cum a Galenus Jaspidi viridi

viridi hanc facultatem tribuat, ac ista gemma olim pro Jaspite habita fuerit, & forte haec illa sit, quæ ad ventriculi robur conciliandum ab antiquis ita decantata fuit. Achati pretio, & valore par est.

a *Libro ix. de simplicium Medicamentorum facultibus.*

C A P. C X I V.

De Turcoide.

INTER opacas gemmas omnium nobilissima est Turcosa, Turchina, vel Turchesia Germanice *ein turkes*, omnibus nationibus eo nomine notissima, quod à Turcis ad nos feratur. Multi inter Jaspides numeratam olim existimant, eamque esse, quam a Plinius Boream, ac Græci, *ἰάσπις ἀρετός*, Boreas. alii Calaidem appellant, quamque b Mesues Feruzegi corrupto nomine (propter literarum vicinitatem in lingua Arabica) à peruzaa quod Turcoiden Arabica lingua significat, vocat. Colorem haec gemma, ex viridi albo, & cæruleo compositum, habet, ac omnino exacte si præstans sit Æruginis colorem, quam vulgo viride æris vocant, refert.

a *Libro 37. Naturalis historiae cap. 8. littera f.*

b *In descriptione Electuarii de Gemmis.*

C A P. C X V.

Genera, loci natales, & magnitudo.

TURCOIDES duo genera statuuntur. Orientalis, & Occidentalis. Orientalem vocant cuius color ad cæruleum potius, quam viridem tendit. Occidentalem, quæ magis virescit, aut plus æquo albicat.

Reperiuntur primi generis in Persia, ac India Orientali, secundi in Hispania, Germania, Bohemia, & Silesia ad Strigomum urbem in prato Isere. In Persia lapidibus nigris adnascitur, quasi excrementum, aut illorum transfusatio esset, ibique in maxima copia reperitur. Raro nucis iuglandis quantitatem excedere visa est. Tantæ magnitudinis fertur esse in repositorio magni ducis Hetruriæ, ac in ea exsculpta Caii Julii Cæsaris effigies esse dicitur. Ego maiorem nuce avellana nunquam vidi. Porro Orientales duplices sunt, aliæ colorem servant perpetuo, illæque vocantur de rupe veteri, aliæ paulatim colorem amittunt, ac viridescunt, ac de rupe nova vocantur.

*Magnitu-
do.*

C A P. C X V I.

Natura, proprietates, & facultates Turcoidis.

Ad casum. **O**Culos, & spiritus corroborare gestata Turcois creditur. Maxime autem ad casum commendatur, quem ipsa excipere ne gestans lædatur ab omnibus creditur. Quæ sane facultas, & proprietas omnem rationem superat. Ego sancte affirmare possum me unam aureo annulo inclusam perpetuo gestare, cuius facultatem (si gemmæ est) nunquam satis admirari potui. Gestaverat eam ante triginta annos Hispanus quidam non procul à paternis ædibus habitans. Is cum vita funetus esset, & ipsius suppellex (ut moris apud nos est) venum exposita esset. Inter cætera etiam Turcois exponebatur. Verum nemo (licet complures eo concurrissent, ut eam propter coloris elegantiam quam vivo domino haberat, emerent) sibi emptam voluit. *a* Pristinum enim nitorem, & colorem prorsus amiserat, ut potius Malachites, quam Turcois videretur. Aderat

turn

tum temporis geminæ habendæ desiderio etiam parens, & frater meus qui antea sæpius elegantiam, & gratiam ipsius viderant, mirabundi eam nunc tam esse deformen. Emit eam nihilominus pater, satisque vili pretio, quia omnibus contemptui erat, ac præsentes non eam esse, quam Hispanus gestarat, arbitrarentur. Domum reversus pater, qui tamen turpem gemmam gestare sibi indecorum putabat, eam mihi dono dat, inquiens. Quandoquidem, fili mi, vulgi fama est Turcoidem, ut facultates suas exercere possit, dono dari debere, tibi eam devoveo. Ego acceptam gemmam sculptori trado, ut gentilitia mea insignia illi, quemadmodum fieri solet in Jaspite, Calcedonio, aliisque ignobilioribus gemmis, insculperet. Turpe enim existimabam, huiusmodi gemma ornatus gratia, dum gratiam nullam haberet, uti. Paret sculptor, redditque gemmam, quam gesto pro annulo signatorio. Vix per mensem gestaram, redit illi pristinus color, sed non ita nitens propter sculpturam, ac inæqualem superficiem. Miramur omnes gemmam, atque id præcipue, quod color indies pulchrior fieret. Id quia observabam, nunquam fere eam à manu deposui, ita ut & nunc adhuc eandem gestem. In casu admirandas illius vires (si ab illa procedant) observavi. Nam cum Patavio ubi Doctoratus gradum acceperam, eques redirem in Bohemiam, post Solis occsum conductitius comes, ut viam ostenderet, mihi semitam pedestrem ad latus viæ regiæ monstravit; in quam dum me equo committo, ac per aliquod spatium progredior, in tenebris sistitur equus, nec progredi ulterius vult. Comes vocatus puteum in media semita esse asserit, propterea mihi redeundum esse (angusta enim erat semita). Dum equum vertere conor, vacillat, ac sinistrum pedem extra semi-

268 DE LAPID. ET GEMM. IN SPECIE
semitam ducit, qua erat via regia. Illico deprehendendo casum, & in ipso casu me ex sella in viam proiec-
cio, quæ semita inferior erat ulnis ad minus decem.
Cado in latus, ac equus iuxta me in tergum. Comes
quod neque clamarem, neque loquerer me oppressum ab equo existimabat. Sed incolumis eram, ni-
hilque prorsus damni acceperam, rursusque ascen-
so equo iter persequor. Mane dum manus lavarem,
Turcoiden in duo frustra fractam deprehendi, ac
fere quartam totius corporis partem à reliqua sepa-
ratam. Maiorem itaque geminæ partem alteri an-
nulo committo, ac iterum per aliquot annos gesto.
Cum vero quodam dic ex flumine longiori hasta
onus aliquod elevare supra vires tentarem, subito
ossa pectoris strepitum, & sonitum quasi costa dif-
fringeretur, ediderunt, mihiq[ue] obtusus quidam
doloris sensus circa costas obortus est. Dubitabam,
num aliquid ruptum esset, tandem deprehendi in-
feriorem, & ultimam costam parum suo loco esse
motam, ac sub penultima fine in ipsius pulsum, &
detrusum. Quia vero exiguis dolor aderat, nihil
applicavi loco affecto, ac eodem die non citra admira-
tionem, Turcoideam meam, iterum in duas partes
ruptam animadvertei. Verum minor particula vix
canabini seminis magnitudinem excedebat. Quia
vero metuebam ne excidens, etiam maior pars libe-
rior facta excideret. Maiorem partem quæ fere in-
tegra gentilitia signa adhuc reservat, alteri aureo
annulo imponi curo, ac nunc eundem adhuc ita ge-
sto, ut nunquam à digitis deponam. An autem ca-
su infortunium, & gemmæ fractio simul concur-
rant, incertum, aliis aliter opinantibus. Hoc cer-
tum est naturaliter casus noxiam gemmam hanc ne-
que impedire, neque in se transferre posse. Occulto
itaque agenti, id est, spiritibus bonis, vel malis Deo
volen-

volente, vel permittente (ut in capite de gemmarum viribus explicavi) huiusmodi vires tribuendæ sunt. Si accesserit supersticio, malis, si nulla, bonis. Ego sancte affirmare possum me nunquam (qui non facile tantas vires, ut vulgus facit, gemmis tribuo) credidisse, ut nec nunc credo, tale quid naturaliter Turcoidi posse contingere. Mutatio coloris naturaliter fieri potest. Nam cum non adeo dura sit gemma facile à vapore, & halitu qui per pores cutis perpetuo transpirant, vel pulchrum, vel absurdum, & deformem colorem accipere potest. Quod vero vita defuncto domino colorem, & colore amittat, ac ipsius sorte lugere videatur, omnem humanum captum superat, ac metaphysicum quid est, ut de casu dixi. Verum id non omnibus Turchesiis contingit. Sed quid si illa Turcois, quæ facile colorem mutat, & cuius paulo ante mentionem feci, à falsis vaporibus, & halitibus qui perpetuo è viventis corpore transpirant afficiatur, ac ab iis pristinus color revocetur. Quemadmodum, experientia teste, emendari colorem Turcoidis aceto, & sale armoniaco, quo abundat sudor, & halitus per cutis poros transpirans, multis notum est. Certe ego hanc causam naturalem esse, cur color emortuo domino pereat, & novo recuperato, restituatur, autumo. Non quod domini mors causa sit, sed quod domino mortuo à nullo gestetur, neque amplius ab effluviis, & halitibus corporis, color ipsius vividus cōservari possit. Animadvertis, cum ieteritia, vel obstructionibus laborasse, & iam corpus sudoribus transpirabile, ac bene constitutum esset, meam Turcoidem pulchriorem esse, ita ut mihi valetudinis index sit. Opinantur nonnulli An Turcois horas Turcoidem horologii vicem præstare, ac diei horas, si ex filo, indice, & pollice comprehenso, intra fignet.

270 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
vitri concavum palmaris vel minoris latitudinis
pendeat, ostendere. Tot enim pulsus ad latera vitri
verberare, quot horæ diei ab horologio percussæ
fuerant. Mirum profecto à vanis, & in rerum natura
parum versatis hominibus id credi. Suspensus enim
hac ratione lapis, à manu regitur, ac manus ab ho-
minis imaginatione, qui dum tot pulsus, quot veri-
similiter exspectat, animo concipit, consentit ma-
nus, ac vix perceptibili motu agitat lapideum, donec
numerus pulsuum expletus sit. Horæ non à natu-
ra, sed ab homine institutæ sunt, ac diverso modo
in diversis provinciis computantur. Lapis vero ab
homine tale quid ordinatum fuisse, quomodo abs-
que anima scire potest? Deinde quo pacto se accom-
modare ad diversas provincias, quæ diversis modis
horas computant, absque cognitione poterit? In
aliquibus enim à diei initio, in aliquibus à noctis
initio, & in nonnullis à media nocte fit horarum
computatio. Profecto animam, hominis anima sa-
gaciorem habere deberet, cum ne ille à se institutas
horas, semper scire possit, & propterea horologia
ipse invenerit, & constituerit, quibus tēporis quan-
titatē elapsam metitur. Nonnulli concedunt natu-
ralem, & ut horas diei pulset non habere facultatē,
sed certorum verborum obmurmurationem adhi-
bendam esse, qua exhibita lapis suum officiū faciat.
Id præsente me aliquoties factitatum fuit. Sed neq;
verbis, aut spiritibus colludentibus, neq; lapidi, sed
manui, ut ante dixi causam motus tribuebā. Exper-
tus enim postea, quoties volebam, lapidē tam recte,
ut nullus prorsus motus in manu mea observari po-
tuerit, verberare coëgi. Valeant itaque vanæ vano-
rum hominum, & magorum imposturæ. Celebra-
tur præterea Turcoidis gestatio ad oculorum, capi-
tisque dolores leniendos, & impediendos, ac à non-
nullis

*Ad capititis
dolores.*

nullis inimicitias extinguere, ac inter virum, & uxorem amorem reconciliare creditur.

a Narrat Franciscus Rueus lib.2.de Gemmis cap. 18. se vidisse similem Turchinam ob colorem amissum, à quodam vili pretio emptam, quæ Domino mortuo omnem splendorem amiserat, & velut rimam contraxerat: quæ postea ad pristinum splendorem rediit, quasi sensu quodam percipiens novum Dominum invenisse.

C A P. C X V I I.

Dignitas, valor, & usus Turcoidis.

TAntam authoritatem apud viros habet Turcois, ut nemo, nisi elegantem aliquam nactus fuerit, manus bene ornatas, suoque luxui satisfatum putet. A fæminis enim nunquam gestari solet. Admodum magno pretio non venditur; quia magna illarum ex Oriente adfertur copia. Color præcipuus pretii index, considerant tamen gemmarii, num color constanter sit permanens, eo enim casu, carior est, quam ea, quæ colorem mutat, vel potius paulatim amittit. Quæ avellanæ magnitudinem æquat, ac coloris gratiam habet, cœlique sereni instar, nullisque venis nigrioribus obscuratur. 200. thaleris vendi, aut etiam pluris potest. Minor res viliores sunt, ac corporis latitudo pretii quantitatem constituit. Pisi maioris quantitate decem thaleris vendi possunt. Cæteris præfertur, quæ æruginis depuratæ colorem exacte refert, ac cærulei lactescens virorem oculis gratum ostendit. Alii qui venas nigras habent, aut plus æquo virides, aut lactescentes sunt, prorsus contemnuntur tanquam viribus carentes. Mauritani Turcoideum, quam per-

Pretium.

Quæ præferenda.

Viliores.

272 DE LAPID. AC GEMM. IN SPECIE
peruzegi, vel perozaa vocitant, in medicum usum
recipiunt. *a* Mesues in electuario de gemmis, gem-
main peruzegi præscribit, quam interpretes Smar-
agdum putant: sed magno errore, ut Garcias ab
Horto notavit, quia Turchesam intelligi vult eam,
quæ Arabice, ut codex Mesues habet, Peruzegi scri-
bitur, mutata nempe F, littera in P, quæ affinitatem
magnam habent.

a Quam Smaragdi interpretationem sequuntur Vale-
rius Cordus, Ioannes VVeckerus, Ioannes Renodæus,
& Cateri Nooterici, sed male ut Auctor ex Garcia
ab Horto lib. I. Aromatum, & simplicium historia
cap. 48. clare demonstrat, quod idem suboluisse vi-
detur Bellunensis in eadem compositione, & V. Cl.
Claudius Salmasius libro (cap. 62. huius libri) cita-
to, fol. 1130.

C A P. CXVIII.

*Imitatio Turcidis & correctio si color eva-
nuerit.*

TURCIDEM apprime vitriarii Veneti Venetiis
imitantur. Vidi Gallum qui ita dextre imitari
potuit ex alia materia, ut à vera gemma propter ve-
nulas nigras, quas illi inferebat, cognosci non pos-
set. Pro factitiis illas vendebat, ac satis magno, pro-
pter elegantiam, pretio. Puto chrysocollo nativa, ac
aqua lapidescente adiectis paucis aliis illum usum
fuisse. *a* Ut amissum colorem recuperet, nonnulli
solvunt colorem transmarinum aqua chrysulca, ea-
que distillatione abstracta, reliquias superstites ex-
siccant, iisque Turcidem fricant. Alii aquæ chry-
sulcæ impotunt, ac abstersum aceto parum com-
mittunt, deinde in aquam frigidissimam mergunt,
Emenda- tum
tio.
Turcidie.

tum enim coloratior fit. Verum istis artibus paulatim intrinsecus color in cutim trahitur, evanescit, ac gemma ingratior, & vilior redditur. Rectius oleo vitrioli cutis superior exeditur, ut subiectus color elegantiore gemmam faciat.

a Turcoidem Nostrates hoc pacto ab immundicie purgant. Accipiunt Smyridem lapidem (plerumque vero apud nos in officinis eorum invenitur, qui Auri fabrorum instrumenta Vendunt, Belgiceque vocant afftreck-steen) eoque superficiem exteriorem fricant. Scabrities autem illa, quæ remanere solet, laevior redditur, si terra Tripela, uti vocant, inspersa, bacillo adhibito diu fricueris. Iudicant vero nativum colorem revocari posse, si cæsum colore interne effundat, alioquin operam lusurus.

C A P. C X I X.

De lapide Lazuli.

Opacus est hic lapis Saphiri colore, aut florum Cyani, aureis punctulis, aut flammulis exornatus. Hunc a Plinius videtur Saphirum vocare: quia Saphirum nusquam pellucidam facit, & aureis punctis collucere scribit, quæ profecto nostro Saphiro pellucido non conveniunt, sed optime lapidi Lazuli. Nonnulli à Plinio Cyanū vocari existimant, quia Græce eo nomine vocatur, sed Plinii Cyanus nostra Saphirus videtur. Quia eam adulterari maxime tinctura tradit, idque in gloria regis Ægypti saphirus. ascriptum fuisse, qui primus eam tinxit. Opacæ vero gemmæ cum tingi non possint, nisi earum superficies conspicua tegatur; (ac ita potius rectæ, quam tinctæ dicantur) perspicuæ vero, ut hodie fit elegantissime supposito illis colore, ita tingantur,

274 DE LAPID. VAC GEMM. IN SPECIE
tur, ut color internus corpus subeat. Verisimile
est Plinium Cyani nomine non lapidem Lazuli, sed
Saphirum nostrum intellexisse.

Differen-
tia à lapi-
de Arme-
nio.

Nomina.

Differt ab hoc lapide lapis Armenius. Hic enim
non ita durus est, & facile in pulverem cum friabi-
lis sit reducitur: deinde auri venas, aut puncta non
habet. A Plinio cœruleum vocatur, à Græcis λιθο
ἀρμενίος, à Germanis Bergblau, utile pictoribus pro-
pter colorem. Lapis Lazuli à Græcis λιθος λαζούλιος,
à Latinis cœruleus lapis, ab Arabibus Hager aut azul,
unde nomen Asuri, aut Lazuli deductum est, ap-
pellatur. Ex hoc lapide fit color ille Cyanus, quem
Ultramarinum vocant, auro pretiosior, ut postea
docebimus, asurum vero ex lapide Armenio. Qui
colore elegans quidem est, sed facile mutabilis, &
tandem virescens, neque in ævum durans, ut alter
de quo postea fusius.

a Libro 37. Naturalis historiae Cap. 9. littera e.f.

C A P. C X X

Genera, loci natales, magnitudo, & quo-
modo nascatur.

Genera tantum duo sunt, fixus, & non fixus in
lignite, nisi quis ratione loci ubi inveniuntur plu-
ra constituere velit. Inveniuntur enim in variis re-
gionibus, ut in Africa, Asia, & etiam Germania. Il-
lius mater lapis Armenius, qui in fodinis aureis re-
peritur, interdum est, quia ab ea tantum coctura
differre videtur, quemadmodum omnes lapides ex
molliori materia indurantur. Excrescit in tantam
magnitudinem, ut cultrorum capuli, & cochlearia
inde fieri possint: maiores raro vidi. Plinius Cy-
anus, & lapideum Armenium, seu cœruleum in

Egy-

Ægypto, Cypro, & Schytia nasci scribit, sed num ille Saphirum nostrum, aut lapidem Lazuli Cyanum vocet, non plane constat. Fixus lapis Lazuli, hoc est, qui igni impositus colorem non mutat, hæc enim legitimi proba est ex Oriente fere adfertur. Non fixus in Germania reperitur, ac vulgo *Lazurstein* vocatur, ac is medius est inter lapidem Armenium, qui friabilis est, & lapidem Lazuli cui duritie par est. Ex fixo ultramarinus color, ex non fixo, ille quem vocant *Asürblau* separatur. Verum multi pictores hos postremos colores non distinguunt, sed confundunt, quia ex utraque materia similes elicuntur. Revera tamen lapides duritie diversi sunt, & color ex non fixo lapide præparatus, plerunque pulchrior est illo, qui ex lapide Armenio præparatur. Ego domi à me præparatos colores habeo, qui tam elegantes sunt, ut cum ultramarino certare possint. Sed, ut antea notavi, solus ultramarinus, qui ex Orientali lapide fit ab igne non corrumpitur, & ætate non mutatur. Lapidem Armenium in quodam monte Praga miliari distante ante aliquot annos inveni.

C A P. C X X I.

*Natura, proprietates, qualitates, & facultates
lapidis Lazuli, vel Cyanei.*

DIoscorides hunc lapidem repercutiendi vim habere, exulcerare, parumque corrodere affirmat; Galenus acri facultate tum detrahendi, quam *b* Cathericam vocant, tum digerendi potentiore, quam cinnabaris habet, cum nonnulla astrictione præditum scribit. Post hos alii medici purgandi facultatem in eo experientia deprehendunt, præcipue contra melancholicos omnes affe-

*Ad morbos
melancho-
licos.*